

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher online and owner, Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Zvonimir Grozdić

Ne budi tužna što dižem glas kada se ljutim
Kad bi samo znala kakvi me kreteni okružuju
I ti bi vikala na mene
Poput zemlje koja u utrobi krije svoju osvetu
Moje srce podrhtava nepravilno
Znam da jutro kristalima hladnoće daju plavu boju
I vjetar i ptice na žici
I nebo išarano tragovima aviona
U kojima nikada neću letjeti (zbog straha)
I vi...moji.....

Na zamagljenom ogledalu
Prstom si napisala redrum
I pitala me znam li
Iz kojeg je to filma
Ja odlazim još večeras, kažem
Dobri stari Jack više nije bitan
Poslije ponoći bit ću u drugom gradu
Za početak, uzet ću sobu u jeftinom hotelu
Kad čuješ huk sove, znat ćeš da sam stigao
Čim se smjestim obrijat ću muda i pustiti bradu
Tetovirat ću se po nožnim prstima i jetri
O čemu to govoriš, kretenu jedan, tiho si pitala
Dok se tvoje šmrcaanje odbijalo o keramiku kupaonice
Pozvat ću te na ručak, mala
Jest ćemo sočan odrezak kentaura
Mariniran u viskiju i xanaxu
Ne brini, bit će to onaj konjski dio
Taj je navodno puno mekši, sočniji
Glavušom ću počastit društvo
Oni vole mozak, oči i obrazine ispod peke
Rukama si pokrila uši i otrčala u hodnik
Zalupivši vratima tako snažno da je ispao ključ
Ostao sam zbunjen tvojom reakcijom
Očito nitko ne razumije moje isijavanje

Muškarci se više ne okreću za mnom

Nije sve tako sivo, kažem jer

mi je to prvo palo na pamet.

Pa i nije sivo, veli ona, crno je

a to je puno gore.

Žlicom sam miješao po tanjuru

i pospano buljio u čušpajz.

Znaš... za mnom se više

nitko ne okreće, žalosno će ona.

Stara sam, kužiš?

Ne kužim.....kaj u ovom čušpajzu

nema ni malo mesa?

Stara sam, da... stara i ofucana.

Muškarci se više ne okreću za mnom.

...kao nekad.

Aha...to je ziher, progovorim nezainteresirano

dok žlicu prinosim ustima.

NEKOPIRATI

Ne pitaj me zašto
Dođe mi slabo
Kad me ne'ko pozove
U goste i kaže:
„Joj, morate doći kod nas,
Kupili smo novu kuhinju.
Spremit ćemo
Nešto fino za klop.“
Ma, sve je to super
Samo me ne pitaj
Zašto se meni ne jede
I zašto se znojim na svadbama
I dječjim rođendanima
Ne pitaj me zašto ne želim
Razgovarati s ljudima koji uvijek
Pričaju o automobilima, poslu
I svojim ljubavnicama koje
Više i nisu tako mlade
(Ne zanimaju me tuđi konji
Tuđa lova i ocvale kurve)
Ne pitaj me zašto
Jer ispadaš glup

NEKOPIRATI

Sve na K
Krčme kriju kreativne kamikaze
Kameleone kapitalizma
Kreature
Koji krčagom konjaka kamufliraju
Kalibar kretenizma
Konobari konstantno krađu
Koja konstatacija, kužiš
Kešom, kreditom
Karticama
Klijenti kurvama kupuju kokain
Kornjače, krave, konji, krokodili
Klokani, kune, koze, koale
Krase klaonice
Kaveze
Kakav kaos, kažeš
Klerik krije kapavac
Kao kažnjenik kliješta
Katkad knjige kriju ključ
Kojim književnik krije kolege
Koji kolaps, kume
...kraj, konac, krasan ku...

Fitness i wellness

Imam sreće što je

Traka za trčanje

Još uvijek pokvarena

A bucmasta voditeljica fitnessa

Ne zna kad će doći majstor

Koji bi je trebao pokrenuti

Danas sam ionako samo za wellness

Ulazim u bazen u kojem pliva

Grupa penzionera iz Austrije

I gotovo sam siguran

Da je njihova mokraća ugrijala vodu

Mrtve stanice stare kože

Plešu sinkronizirani ples

Šireći smrt u koncentričnim krugovima

Toliko za danas od kraula, pomislim

Tuširam se, a zatim na šanku

Ispijam dva jack danielsa

I zadovoljan odlazim kući

NEKOPIRATI

DIOGEN pro culture magazine & DIOGEN pro art magazine -ISSN 2296-0929; ISSN 2296-0910

Publisher online and owner, Sabahudin Hadžialić, MSc

E-mail: contact_editor@diogenpro.com / WWW: <http://www.diogenpro.com/>

Ja jednostavno nemam želju

Vidjeti Pariz

Niti bilo koji drugi veliki grad

Ja ustvari ne volim gradove

Niti oni trpe ljude poput mene

NEKOPIRATI

Sanjao sam da sam
Ubio Doca Hollidaya
Da, ja sam ga upucao
(Njega i onu njegovu
Kurvu, nosatu Kate)
Nije taj umro od tuberkuloze
Kako se misli
Umro je od mojeg metka
Slavni revolveraš, zubar
I kockar
Legenda Divljeg zapada
Kicoš i dijelitelj pravde
Skončao je uz prašnjavu cestu
S osmijehom na licu
Dok je umirao rekao mi je:
„Oduvijek sam želio umrijeti
U čizmama.“
Skončao je uz prašnjavu cestu
Gdje patroliraju gladni lešinari

Pod čijim si utjecajem počeo
Pisati poeziju
Bilo je pitanje urednice
Nekog portala koji
Se bavi poezijom i prozom
Je li to rani Bukowski
Charles Simic
Ili netko treći
Kratko sam razmišljao
A onda odgovorio
Definitivno pod utjecajem
Marijana Badela

NEKOPIRATI

Na zidu
Gdje
Gola leđa naslanjam
Na zaleđenu površinu
Bajkalskog jezera
Šrapneli mojih riječi
Trgaju tvoje meko lice
Tvoje ruke
I grudi
Na prozoru kaktus
Eksplodira u svom zelenom
Ludilu i njegove bodlje
Traže moje tijelo
Stojim
Uspravno upijajući
Hladnoću zida
U svoja crna pluća
Dok nabujala rijeka
Odnosi kuće
I sve što je u njima
Zajedno sa slikama
...na zidu

NEKOPIRATI

Praznina

Ležeći u krevetu

Slušam automobile

Kako se vuku po snijegu

I tramvaje kako klize

Od Remize prema gradu

Osjećam prazninu

Biva toliko snažna

Da me ponekad plaši

NEKOPIRATI

Glad

Ležao sam gol

Napola pokriven plahtom

Ona se oblačila i

Rekla da odlazi

Ovaj put stvarno i zauvijek

Ma, daj ne filozofiraj

Rekao sam onako usput

Tek da nešto kažem

Da, odlazim, ponovila je

Ja sam kopao nos i buljio van

Ona je šutjela i navlačila čarape

Razmišljao sam o hrani

Trenuci dosade ispunjavali su sobu

Pitala me o čemu razmišljam

Kad sam rekao da sam gladan

Počela je plakati

Bacila mi je ključ u glavu

I nestala

Kučka je stvarno bila naporna

NEKOPIRATI

oblivion

U nedjeljno prijepodne

Glazba opušta

Jednako kao i

Druga butelja Malvazije

Koju otvaram kuhačom

Dobro bi mi došao

Vadičep, kažem psu

Koji se lijeno motao

Okolo mojih nogu

Nabio sam kuhaču prejako

Malo je vina pošpricalo

Moju ionako zaprljanu majicu

Astor Piazzolla svira

U nedjeljno prijepodne

Dok u susjedstvu ne'ko

Buši zid

NEKOPIRATI

Ena

Jednom si mi rekla:

Tata, kad ti budeš mali.....

Ostale riječi nisam niti čuo.

Imala si manje od tri godine.

Vani je puhalo jugo. Kasno proljeće.

U daljini se sirena Family Frosta
svađala s grmljavinom.

U pogledu sam vidio

da čekaš moje objašnjenje.

Ja više nikad neću biti mali, pomislih.

Jednog dana ćeš pročitati ove riječi

i možda ti neće biti sasvim jasne

ali svakako moraš znati:

Volim te najviše na svijetu.

NEKOPIRATI

* * *

Ne sjećam se
Prošlosti
Svoje stare torbe
Ostavio sam
Uz prašnjavu cestu
Pune
Pretrpane
Nepotrebnim stvarima
Koje ljudi zovu
Uspomenama
Sadašnjost
Je razapeta
Između materijalnog
I onog... drugog
Dok očima upijam bol
Rukama hvatam
Vjetar što je digao
Valove oceana
Kasnije će oseka
Otkriti
Sve naše podvale

NEKOPIRATI

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>